

Arrest

nr. 212 293 van 13 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in zijn hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 6 november 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 8 november 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 18 juli 2016 in Bulgarije en op 22 oktober 2016 in Italië (Eurodac).

1.2. Op 5 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 5 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/11/2016

Overdracht CGVS: 01/02/2017

U had tweemaal een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), respectievelijk op 8 november 2017 van 14.00 uur tot 17.45 uur, en op 9 mei 2018 van 14.05 uur tot 17.15 uur. U werd gedurende beide onderhouds bijgestaan door een tolk die de taal Pasjtoe machtig is. Uw voogd François Borgers was bij deze twee onderhouds aanwezig. Uw advocaat, meester Gerald Gaspart, was aanwezig bij het tweede onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Taj Abad in de stad Peshawar in Pakistan. Toen u 13 jaar oud was, ging u met uw ouders en broer voor één maand terug naar Afghanistan. U bezocht er uw oom aan moederszijde in het dorp Gandumak in het district Sherzad in de provincie Nangarhar. Omwille van de aanwezigheid van de taliban en de problemen die de familie van uw oom aan moederszijde kende met de taliban, besloten u en uw familie terug te keren naar Peshawar. U moest Pakistan verlaten nadat uw broer een man doodde in een gevecht over een stuk land. U heeft Pakistan vermoedelijk verlaten in juni of juli 2016. U bent België binnen gekomen op 6 november 2016 en vroeg twee dagen later asiel aan.

Ter staving van uw aanvraag tot internationale bescherming legt u volgende documenten voor: uw taskara, de kopie van de taskara van uw vader en een verzendingsbewijs.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd [##en advocaat##] die in de mogelijkheid verkeerde[##n##] om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 08/11/2017 p. 2-3 en CGVS 09/05/2018 p. 3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit.

Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U verklaart dat u de Afghaanse nationaliteit bezit en uw hele leven illegaal in Taj Abad in de stad Peshawar in Pakistan gewoond heeft. In casu werd vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over uw nationaliteit en uw verblijfssituatie voor uw komst naar België niet overtuigen.

Vooreerst moet vermeld worden dat u in uw eerste persoonlijk onderhoud volledig andere verklaringen heeft afgelegd over uw woonplaatsen voor uw komst naar België. U verklaarde toen dat u geboren bent in het dorp Gandumak in Afghanistan, en u nooit elders gewoond heeft voor uw komst naar België (CGVS dd. 08/11/2017 p. 4-5). Pas nadat duidelijk werd dat uw kennis over het dorp Gandumak en de omliggende regio zeer gebrekkig was, geeft u toe dat u voor een bepaalde periode elders gewoond heeft (CGVS dd. 08/11/2017 p. 14). U geeft aan dat u ongeveer een jaar in Pakistan verbleven heeft (CGVS dd. 08/11/2017 p. 14). Er wordt u vervolgens nogmaals duidelijk gewezen op het belang van de waarheid en een eerlijke weergave van uw verblijfplaatsen en uw verblijfssituatie voor uw komst naar België. Ook wordt erop gewezen dat wanneer u uw land van herkomst reeds langer verlaten heeft, dit niet betekent dat u geen nood heeft aan bescherming (CGVS dd. 08/11/2017 p. 14). Gezien uw verklaringen over uw verblijf in Afghanistan geenszins overtuigen, wordt u gevraagd of u werkelijk slechts één jaar in Pakistan gewoond heeft, waarop u blijft volhouden van wel (CGVS dd. 08/11/2017 p. 15). Pas op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u langer in Pakistan verbleven heeft. U schat dat u vier jaar in Pakistan gewoond heeft voor uw komst naar België (CGVS dd. 08/11/2017 p. 19).

Ook de verklaringen die u in uw eerste persoonlijk onderhoud aflegde over uw familie blijken foutief. Zo gaf u aan dat u één broer heeft die zeven jaar oud is en E. heet (CGVS dd. 08/11/2017 p. 6). Ook dit past u aan in uw tweede persoonlijk onderhoud. U verklaart dan dat u één broer heeft, dat die 25 jaar oud is en Z. heet (CGVS dd. 09/05/2018 p. 5). Gevraagd waarom u foutieve verklaringen heeft afgelegd over uw broer, geeft u aan dat mensen u vertelden dat u niet over uw broer mocht spreken omdat u dan een negatief antwoord zou krijgen op uw asielaanvraag. U kan niet verklaren waarom dit het geval zou zijn (CGVS dd. 09/05/2018 p. 14).

Deze zaken daargelaten, overtuigen uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud omtrent uw nationaliteit, verblijfplaatsen en verblijfssituatie voor uw komst naar België niet. Tijdens uw tweede onderhoud geeft u aan dat u uw hele leven illegaal in Pakistan woonde en slechts eenmaal voor één maand terugkeerde naar het dorp Gandumak in Afghanistan toen u 13 jaar oud was. Uw verklaringen over uw illegale verblijf in Pakistan, alsook uw verklaringen over uw vaderland Afghanistan, doen echter sterke twijfels rijzen over uw werkelijke nationaliteit.

Zo is het opmerkelijk dat u niet kan vertellen over de redenen waarom uw ouders Afghanistan verlieten en zich in Pakistan vestigden. Gevraagd naar de redenen waarom uw ouders Afghanistan verlaten hebben, kan u slechts aangeven dat de situatie in Afghanistan heel slecht was (CGVS 2, p. 6).

Aangespoord om te vertellen over de slechte situatie in Afghanistan op dat moment, herhaalt u dat de situatie slecht was. U voegt toe dat uw broer in die periode geboren werd en dat er bommen ontploften in de regio (CGVS 2, p. 6).

Nogmaals gevraagd wat u weet over de situatie op het moment dat uw ouders Afghanistan verlieten, herhaalt u vaagweg dat de situatie heel slecht was (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of uw ouders dan persoonlijke problemen hadden, zegt u van niet en herhaalt u slechts dat de situatie slecht was. U weet aan te geven dat er een conflict gaande was in de periode van het vertrek van uw ouders. Over het conflict zelf kan u echter niets kwijt (CGVS 2, p. 6). Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat het vertrek van uw ouders uit Afghanistan zich situeert voor uw geboorte, mag toch nog steeds van u verwacht worden dat u een zekere notie heeft van de redenen waarom uw ouders Afghanistan verlieten. In het bijzonder omdat uw moeder nog steeds in leven is, en u uw jeugd doorbracht in het bijzijn van uw moeder en vader in Pakistan. Tevens verklaart u dat het leven voor u en uw familie in Pakistan niet eenvoudig was. Het is dan ook niet vergezocht van u te verwachten dat u enige notie zou hebben van waarom uw ouders zich in Pakistan vestigden. In het bijzonder omdat u ook nog steeds familie heeft die in Afghanistan woont. Dat u slechts verwijst naar een slechte situatie in Afghanistan zonder meer, kan dan ook niet overtuigen.

Verder is de kennis over uw vaderland Afghanistan bijzonder summier en gebrekkig. Ook dit valt moeilijk te rijmen met uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Zo is het opmerkelijk dat u geen kennis heeft van de verschillende etnische groepen die in Afghanistan wonen. Gevraagd tot welke etnische groep u behoort, geeft u aan de vraag niet te begrijpen. Vervolgens wordt u gevraagd of u Pasjtoen bent, waarop u aangeeft van wel. Gevraagd of u andere etnische groepen kent in Afghanistan, weet u slechts te vertellen dat er mensen zijn die Dari spreken en mensen die Pasjtloe spreken. Gevraagd wie de mensen zijn die Dari spreken, kan u enkel aangeven dat het Afghanen zijn. U heeft nog niet gehoord van mensen die Pashayee genoemd worden, noch van Tadzjiek (CGVS dd. 08/11/2017 p. 4). De Pashayee zijn een bevolkingsgroep die woonachtig zijn in het oosten van Afghanistan, waar zich ook uw voorgehouden provincie van herkomst (Nangarhar) bevindt, en een eigen taal, het Pashayee, spreken. Tadzjiek zijn de tweede grootste etnische groep in Afghanistan na de Pasjtoenen, en vormen 30% van de Afghaanse bevolking. Dat u geen van deze twee groepen blijkt te kennen, plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden nationaliteit op de helling.

Naast het feit dat uw kennis over de etnische groepen in Afghanistan ondermaats is, kan ook uw kennis over uw eigen etnische groep – de Pasjtoenen – geenszins overtuigen. Zo kan u geen namen noemen van de grote Pasjtoenfamilies. U geeft aan zelf tot de stam Sherzad te behoren, maar slaagt er dan weer niet in aan te geven tot welke Pasjtoenfamilie de stam Sherzad behoort (CGVS 09/05/2018 p. 16). U slaagt er voorts niet in bekende of vooraanstaande Pasjtoenen te noemen (CGVS 09/05/2018 p. 16). Tenslotte is de term Pasjtoenwali u onbekend (CGVS 09/05/2018 p. 16). Pasjtoenwali verwijst naar de erecode van de Pasjtoenen die gericht is op de bescherming van de familie, de stam, de natie en de eer. Dat u klaarblijkelijk nog nooit gehoord heeft van Pasjtoenwali en zelfs vraagt wat het is, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel.

Het is voorts opmerkelijk dat u niet kan uitleggen wat er bedoeld wordt met de term 'mujahideen' in de Afghaanse context en er niet in slaagt de namen van vooraanstaande mujahideenstrijders als Jalalaludin Haqqani en Abdul Rasul Sayaf – die beiden Pasjtoen zijn – te situeren (CGVS 09/05/2018 p. 17). U slaagt er overigens niet in de naam Hamid Karzai te situeren, terwijl de man 12 jaar lang president was van Afghanistan en tevens een van de meest gekende Pasjtoenen van het land is (CGVS 09/05/2018 p. 17). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS noemt u zelf de Pakistaanse premier Nawas Sharif als zijnde de president van Afghanistan (CGVS 08/11/2017 p. 18). Gevraagd naar Ashraf Ghani, de huidige president van Afghanistan, geeft u enkel vaagweg aan dat u over hem hoorde zonder te kunnen specificeren wat u dan precies over de man gehoord zou hebben (CGVS 08/11/2017 p. 18). Dat u verder geen weet heeft van andere conflicten in Afghanistan afgezien van de aanwezigheid van de taliban, maar niets weet te zeggen over de taliban en zelfs niet kan aangeven dat Mullah Omar de leider was van de taliban wanneer zijn naam genoemd wordt, wijst erop dat uw kennis over uw vaderland bijzonder summier is.

Uw verklaringen over de maand waarin u in Gandumak verbleef blijven ondanks de vele vragen die hierover gesteld werden, vaag en oppervlakkig. Gevraagd naar verschillen tussen Gandumak en waar u woonde in Taj Abad, geeft u vaagweg aan dat er een beetje verschil was. U verklaart dat Afghanistan een risicovolle plaats is (CGVS 09/05/2018 p. 8). Verdere verschillen noemt u niet.

Omdat u er niet in slaagt spontaan de verschillen tussen deze twee plaatsen te benoemen, wordt u gevraagd om het dorp Gandumak te beschrijven. U vertelt over kleine huisjes op de oever van een kanaal (CGVS 09/05/2018 p. 8). Gevraagd naar uw activiteiten gedurende die maand in Gandumak, stelt u dat u enkel binnen bleef.

Wanneer verder doorgevraagd wordt, voegt u nog toe dat u ook knikkerde, vliegerde en cricket speelde (CGVS 09/05/2018 p. 8). Het mag verbazen dat u niet in staat bent om doorleefder en met meer details te vertellen over uw eerste bezoek aan uw vaderland waar u familie ging bezoeken die u nooit voorheen gezien had. Uw beperkte verklaringen doen sterke twijfels reizen over of u deze plaats werkelijk ooit bezocht heeft en of u werkelijk een link heeft met dit dorp.

Daarnaast overtuigen uw verklaringen over het dagelijkse leven van u en uw familie in Pakistan evenmin.

Zo zijn uw verklaringen over de sociale contacten van uw familie in Pakistan opvallend. U beweert dat uw ouders enkel contact hadden met de broers van uw vader en hun echtgenotes (CGVS dd. 09/05/2018 p. 12). Dat uw ouders in al die jaren dat ze in Pakistan woonden slechts contact zouden hebben met hun eigen dichte familie, mag verbazen. Dat u later nog toevoegt dat u eens naar Kochana Kalay gegaan bent met uw vader om er een vriend van uw vader te bezoeken, waar u verder helemaal niets over kwijt kan naast de opmerking dat hij een Kuchi is, overtuigt evenmin (CGVS 09/05/2018 p. 11).

Uw verklaringen over de verblijfsdocumenten voor Afghanen in Pakistan voeden de bestaande twijfels. Vooreerst weet u niet of uw ouders ooit over verblijfsdocumenten beschikt hebben in Pakistan (CGVS dd. 09/05/2018 p. 17). Nochtans zouden ze daar wel de mogelijkheid toe gehad hebben als ze zich in de periode 2005-2007 in Pakistan bevonden (zie informatie toegevoegd in het administratieve dossier).

U geeft wel aan dat uw familie geprobeerd heeft om documenten te bekomen. Zo stelt u dat u en uw ouders documenten wilden halen maar dat het nooit jullie beurt was. Over deze pogingen tot het bekomen van verblijfsdocumenten blijft u evenwel aan de oppervlakte. Zo weet u niet naar welke plaats u en uw ouders gingen om deze kaarten te bekomen. U zegt dat u tot vijf keer naar een plaats ging om kaarten te bekomen en dat u toen ongeveer 10 jaar oud was (CGVS dd. 09/05/2018 p. 12). U was tien jaar oud in 2010. Op dat moment bleek er volgens de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt echter geen mogelijkheid meer te bestaan voor niet-geregistreerde Afghanen om zich te laten registreren in Pakistan en kans te maken op een Proof of Registration card of PoR-kaart. Deze kaarten werden in de periode 2006 tot 2007 verstrekt aan Afghanen die hadden deelgenomen aan de telling van 2005. Initieel waren de PoR-kaarten geldig tot december 2009. Later werden ze nog verlengd tot december 2012, december 2015, december 2016 en tenslotte tot maart 2017. Wie de initiële PoR-kaarten niet gekregen had, maakte evenwel geen kans meer om een kaart te bekomen. Vanaf 2010 werden enkel nog kinderen van PoR-kaarthouders toegevoegd aan de database. Uw verklaringen over de pogingen van uw familie om verblijfskaarten te bekomen, overtuigen aldus niet.

Ook uw verklaringen over de problemen die uw familie kreeg met de politie na jullie terugkomst uit Afghanistan in 2013 vallen moeilijk te rijmen met deze informatie. U geeft aan dat de politie naar jullie huis kwam en naar jullie kaarten vroeg. Toen jullie zeiden dat jullie geen verblijfsdocumenten hadden, bevelen de politieagenten jullie documenten te bekomen. Ze kwamen de volgende dag terug, maar jullie hadden nog steeds geen documenten. Daarop zeiden de politieagenten dat ze over enkele dagen zouden terugkomen om jullie documenten na te kijken (CGVS dd. 09/05/2018 p. 19). Gevraagd waarom jullie het land niet werden uitgezet als jullie niet over geldige documenten beschikten, antwoordt u dat uw familie de politie beloofde om kaarten te laten maken. Gevraagd of het mogelijk was voor Afghanen om documenten te bekomen op dat moment, stelt u van wel. U verklaart dat Afghanen geld moesten betalen en er dan een shanakthi kaart kon gemaakt worden. Gevraagd of het dan over echte of valse documenten gaat, stelt u dat het gaat om valse documenten. Expliciet gevraagd of jullie echte verblijfsdocumenten konden bekomen op dat moment, stelt u tevens van wel (CGVS dd. 09/05/2018 p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die hierboven reeds werd aangehaald, was het echter niet mogelijk om in 2013 en 2014 nog verblijfsdocumenten te bekomen als illegale Afghaan in Pakistan. Dat de politie op jullie deur zou kloppen en jullie vervolgens tot tweemaal toe de kans zou geven om verblijfsdocumenten te gaan aanvragen, is bijgevolg zeer onwaarschijnlijk. Uw verklaringen hieromtrent ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van uw illegale verblijf in Pakistan voor uw komst naar België.

Verder is uw kennis over de plaatsen waar Afghanen wonen, handelen en samenkomen in de stad Peshawar gebrekkig. Gevraagd naar zo'n plaatsen, antwoordt u dat u het niet weet omdat u niet naar veel plaatsen ging. Vervolgens wordt u gevraagd naar Hayatabad. U moet echter aangeven nog nooit van Hayatabad gehoord te hebben. Ook Kohat Road en Charsadda Road zijn u onbekend (CGVS dd. 09/05/2018 p. 11).

Hayatabad is een regio die bewoond is door welgestelde Afghanen en Pakistanen, op ongeveer 5 kilometer van Taj Abad maar nog steeds binnen dezelfde sector van de stad, namelijk D2. Kohat Road ligt in de buitenwijken van Peshawar. Het is een regio waar naast IDPs ook heel wat Afghanen wonen. Charsadda Road ligt op de andere zijde van de stad. Ook daar wonen clusters van Afghaanse mensen bijeen. Dat u deze namen zelfs niet kunt situeren is opmerkelijk. Ook over Karkhano en Namak Mandi kan u aanvankelijk niets kwijt (CGVS dd. 09/05/2018 p. 11). U geeft aan dat u over Karkhano hoorde maar dat u er niet geweest bent. Gevraagd wat u over deze plaats gehoord heeft, stelt u dat de mensen vertelden dat men er geiten kon kopen in de eid. Gevraagd wat er te koop was buiten de eid, stelt u dat u denkt dat men er groene thee kan kopen. Gevraagd waarom u dat denkt, stelt u dat de mensen over die dingen spraken (CGVS dd. 09/05/2018 p. 11). In werkelijkheid is Karkhano een cluster van winkelmakten die gerund worden door Afghanen in Peshawar. Dat u deze naam niet kan thuisbrengen, roept dan ook vragen op. Namak Mandi is dan weer de benaming van de markt waar veel Afghaanse handelaars hun winkels openden nadat ze op de vlucht waren geslagen voor de invasie van de Sovjet Unie in Afghanistan. Uw beperkte kennis van deze plaatsen valt moeilijk te rijmen met uw bewering dat u uw hele leven als Afghaan in de stad Peshawar gewoond heeft.

Ook heeft u geen kennis over de scholingsmogelijkheden van Afghanen in Pakistan. U verklaart dat u zelf niet naar school gegaan bent in Pakistan. Gevraagd of die mogelijkheid er was voor Afghanen in Pakistan, antwoordt u ontwijkend dat u niet naar de scholen ging om te kijken of er Afghanen waren (CGVS 2, p. 9). Nogmaals gevraagd of u weet of de mogelijkheid bestaat voor Afghanen om in Pakistan school te lopen, moet u toegeven het niet te weten (CGVS 2, p. 9). Het is opmerkelijk dat u hier niet van op de hoogte bent gezien uw schoolgaande leeftijd en uw bewering dat u uw hele leven als Afghaan in Pakistan gewoond heeft.

Voorts geeft u ook geen blijk van kennis over de toegang tot gezondheidszorg voor Afghanen in Pakistan. Zo vermeldt u dat de financiële situatie van uw familie niet goed was. U geeft aan dat er huishuur en elektriciteit betaald moest worden en als iemand ziek werd, kwamen daar nog dokterskosten bij (CGVS 2, p. 10). Gevraagd naar de toegang van Afghanen tot medische zorgen in Pakistan, stelt u het niet te weten. Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, geeft u aan dat u zelf nooit naar de dokter ging en het dus niet weet. Erop gewezen dat u eerder in het onderhoud zelf nog dokterskosten aanhaalde toen u het over de financiële situatie van uw familie had, stelt u dat u zelf nooit ziek werd maar dat er dichtbij een dokter was die soms siroop en pilletjes voorschreef (CGVS 2, p. 10). Deze ontwijkende antwoorden sterken het vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw verblijfssituatie in Pakistan.

Tenslotte mag het ook verbazen dat u niet weet wie de huiseigenaar was van het huis dat uw familie huurde in Taj Abad in Peshawar. In het bijzonder omdat u beweert dat u uw hele leven op hetzelfde adres woonde in Taj Abad (CGVS 2, p. 9). Hierop gewezen, geeft u aan dat u de eigenaar wel eens zag maar zijn naam nooit gevraagd heeft (CGVS 2, p. 9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sherzad gelegen in de provincie Nangarhar en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 08/11/2017 en dd. 09/05/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en/of op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Zo werd u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verschillende malen geconfronteerd met uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen (CGVS dd. 08/11/2017 p. 10, p. 13 en p. 15) en uw nationaliteit (CGVS dd. 08/11/2017 p. 18-19). Er werd vervolgens een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd om u een tweede maal de kans te geven eerlijke verklaringen af te leggen over uw verblijfplaatsen en uw nationaliteit. Net zoals bij het eerste persoonlijk onderhoud, werd tijdens de inleiding van het tweede onderhoud duidelijk gewezen op het belang van de waarheid en een eerlijke weergave van uw profiel en uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS dd. 08/11/2017 p. 2-3 en CGVS dd. 09/05/2018 p. 3-4). Vervolgens werd u op het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud gewezen op de sterke twijfels die bestaan omtrent uw verblijfplaatsen, uw verblijfssituatie en uw nationaliteit (CGVS dd. 09/05/2018 p. 20). Toen u werd meegedeeld dat er door uw vage en gebrekkige antwoorden sterkte twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijf als illegale Afghaan in Pakistan, stelt u dat u de waarheid verteld heeft. U verwijst naar uw taskara als bewijsstuk voor uw Afghaanse identiteit en werpt op dat u slechts één maand in Afghanistan gewoond heeft als verklaring voor uw gebrekkige kennis over het land (CGVS dd. 09/05/2018 p. 20). Gewezen op de verschillende opmerkelijke hiaten in uw kennis over uw vaderland, uw etnische identiteit en het leven van uw ouders, herhaalt u slechts dat u Afghaan bent (CGVS dd. 09/05/2018 p. 20). U blijft volhouden dat u de waarheid gesproken heeft.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Gezien de taskara van uw vader een kopie betreft, kan hiervan onmogelijk de authenticiteit worden nagegaan. Wat betreft uw taskara dient bovendien ook opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Het verzendingsbewijs toont aan dat u post ontvangen heeft van een zeker Za., verzonden vanuit Afghanistan, maar vormt geen bewijs voor uw voorgehouden nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- Artikelen 48/3,48/4,48/6,48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- De beoordelingsfout

- De algemene zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over “[h]et bepalen van de nationaliteit (Zie arresten van Uw Raad, 45.395, 45.396 en 45.397 van 24 juni 2010 en arrest 51.460 van 23 november 2010).” Hij voert aan dat hem de kans moet worden geboden om middels zijn verklaringen zijn nationaliteit en verblijf aan te tonen en dat een redelijke afweging dient te gebeuren van de kennis van verzoeker, rekening houdende met diens profiel.

Verzoeker voert dan ook aan dat de commissaris-generaal rekening moet houden met zijn profiel. Hij wijst vooreerst op zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Pakistan en aankomst in België, zijnde vijftien à zestien jaar. Hij meent dat, gelet op de “*bijzondere kwetsbaarheid*” van de minderjarige, een brede toepassing van “*het voordeel van de twijfel*” gerechtvaardigd is.

Verzoeker benadrukt verder dat zijn advocaat op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud vermeldde dat er vragen waren over zijn cognitieve capaciteiten en verwijst naar rapporten van het “*Centre PMS de Namur*” (verzoekschrift, stuk 3). Hij licht toe dat: “*Op 5 juli 2018 werd het intellectueel quotiënt van verzoeker berekend op 60, wat in de zone zeer laag is voor een jongeren van de leeftijd van verzoeker. Naargelang de oefeningen wordt hem een mentale leeftijd van 5 tot 10 jaren toegewezen. Hij bevindt zich in de 0,3% van de personen van zijn leeftijd die het laagst scoren op die test.*

Dit is een bevestiging van de cognitieve moeilijkheden en tekortkomingen die tijdens het persoonlijk onderhoud vermoeden werden.

Volgens de professioneel die de test liet afleggen reageert verzoeker zoals in 10-jarig kind het zou doen op het moment van het afleggen van de test. Daarboven heeft hij duidelijk grote moeilijkheden om zich in de tijd en in de ruimte te situeren.

Hoewel deze informatie pas bekend werd na het nemen van een negatieve beslissing mag en moet U Raad deze in overweging nemen wanneer U u bevoegdheid in volle rechtsmacht uitvoert.

Zijn cognitieve moeilijkheden zullen ook verder toegelicht worden indien er nieuwe elementen beschikbaar zijn.”

Verzoeker verwijst verder naar zijn profiel van een ongeschoolde jongen en schoenpoetser, hetgeen niet betwist wordt door de commissaris-generaal. Verder benadrukt hij dat hij weinig sociaal contact had in Pakistan en meent dat dit blijkt uit het feit dat hij in België ook zeer weinig sociaal contact heeft (verzoekschrift, stuk 4).

Verzoeker meent dat zijn verklaringen dienen te worden onderzocht in het licht van dit bijzonder kwetsbare profiel en zijn huidig intellectueel vermogen van een kind van 9 of 10 jaar, en dat in Pakistan waarschijnlijk nog lager was. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij moeite heeft om eenvoudige vragen en de verwachtingen van de *protection officer* te begrijpen, maar dat hij wel informatie geeft over zijn eigen leven. Gezien zijn profiel volstaat de loutere vaststelling dat zijn antwoorden niet steeds volledig zijn niet om verzoekers Afghaanse nationaliteit te betwisten. Hij merkt op dat “*in het bijzonder, vragen naar abstracte elementen, zoals culturele en sociale normen blijken te complex te zijn*”.

Verzoeker meent dat de beoordeling van de commissaris-generaal “*genuanceerd*” dient te zijn. Hij benadrukt dat hij de verschillen tussen het dorp Gandumak in Afghanistan en de stad Peshawar wat betreft de veiligheidssituatie trachtte te vermelden en dat hij probeerde om Gandumak te beschrijven.

Hij blijkt echter, gelet op zijn cognitieve capaciteiten, niet in staat te zijn om de verschillen precies en gestructureerd te beschrijven.

Verzoeker heeft eveneens moeilijkheden om gebeurtenissen in de tijd en ruimte te situeren, zoals zijn leeftijd toen zijn ouders trachtten een verblijfskaart te bekomen, en de plaats waar zij zijn geweest. Verzoeker benadrukt dat hij wel gedetailleerd kon vertellen over de problemen met de Pakistaanse politie, de specifieke markten voor Afghanen, zijn werkplaats en zijn vrijetijdsbesteding. Zijn Afghaanse nationaliteit en verblijf in Pakistan dienen aldus als geloofwaardig te worden beschouwd, minstens dient te worden aangenomen dat de neergelegde stukken een bijkomende procedurele nood in hoofde van verzoeker aantonen. Hij meent dat *“Deze nood rechtvaardigt dat de vragen heel eenvoudig gesteld worden, en dat het CGVS heel pedagogisch uitlegt wat er van verzoeker verwacht wordt. Hoewel het gehoor aangepast was aan een minderjarige van een 17-tal jaren, was het niet aangepast aan een minderjarige wiens intellectueel vermogen overeenkomt met een kind van een 10-tal jaren.”* Verzoeker vraagt dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen zodat de commissaris-generaal een persoonlijk onderhoud kan voeren dat aangepast werd aan zijn profiel.

Verzoeker meent ook dat, gelet op zijn minderjarigheid en cognitieve beperkingen, een *“groter gewicht”* dient te worden toegekend aan de door hem neergelegde taskara en de kopie van de taskara van zijn vader, ter staving van zijn Afghaanse nationaliteit.

Verzoeker meent verder dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Hij benadrukt dat de situatie voor Afghaanse vluchtelingen (zonder legaal verblijf) *“heel verontrustend”* is in Pakistan. Zij zijn niet beschermd tegen uitwijzing, lopen het risico op vervolging door de Pakistaanse overheid en kunnen er geen legaal verblijf bekomen. In het geval van een uitwijzing naar Afghanistan loopt verzoeker, die geen netwerk heeft in een veilig gebied van Afghanistan, het risico op vervolging.

Verzoeker meent tevens dat, indien zijn Afghaanse nationaliteit aannemelijk wordt geacht, hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst naar een arrest van de Raad (RvV 20 november 2017, nr. 195 228) en benadrukt dat hij omwille van zijn profiel een *“verhoogde kwetsbaarheid vertoont”*. Hierdoor moet hem de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend gelet op het bestaan van een gewapend conflict in Afghanistan waardoor in elk deel van het land willekeurig geweld bestaat, ongeacht het feit dat de veiligheidssituatie in de Afghaanse regio's verschillend kan zijn. Hij meent dat zelfs in Kabul stad, waar hij bij een terugkeer naar Afghanistan naartoe zou moeten gaan omdat de enige internationale luchthaven hier gelegen is, een situatie heerst die leidt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst naar enkele arresten van de Raad waarin de bestreden beslissing werd vernietigd omdat bijkomend onderzoek nodig was naar de veiligheidssituatie in Kabul (RvV 30 november 2017, nr. 196 023 en nr. 196 024).

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een rapport van een afspraak met het *“PMS”* van 21 juni 2018 (stuk 3);
- een rapport *“bilan intellectuel”* van het *“Centre PMS Libre de Namur 2”* van 5 juni 2018 (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers Afghaanse nationaliteit en zijn verblijfsomstandigheden voor zijn verblijf naar België.

In de bestreden beslissing werd vooreerst terecht vastgesteld dat verzoeker bij aanvang van de procedure zijn reële verblijfssituatie en familiale omstandigheden voor zijn aankomst in België niet heeft willen verduidelijken, integendeel. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aanvankelijk dat hij afkomstig was van het dorp Gandumak in de provincie Nangarhar in Afghanistan en dat hij hier woonde van zijn geboorte tot zijn vertrek naar België (DVZ-verklaring, stuk 25, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 4-5).

Pas na confrontatie met de vaststelling dat verzoekers kennis over zijn vermeende regio van herkomst gebrekkig is, verklaarde verzoeker dat hij één jaar in Pakistan had gewoond (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 14-15).

Verzoeker nogmaals geconfronteerd met zijn beperkte kennis van zijn regio, verklaarde op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud dat hij vier jaar in Pakistan verbleven heeft voor zijn komst naar België (*Ibid.*, p. 19). Verzoeker verklaarde bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat hij in Pakistan werd geboren en er als illegale vluchteling verbleef en dat hij één maal in Afghanistan in het dorp Gandumak verbleef voor één maand (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 9, p. 5-6).

De Raad merkt eveneens op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn familiale omstandigheden, gezien hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn broer E. heette en zeven jaar oud was (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 6), doch tijdens het tweede persoonlijk verklaarde dat zijn broer Z. heet en vijfentwintig jaar oud is (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 5). Dergelijke vaststellingen doen reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij over de Afghaanse nationaliteit beschikt en dat hij zijn hele leven als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan heeft verbleven. De bestreden beslissing oordeelde hierover terecht dat verzoekers kennis over Afghanistan en de redenen waarom zijn ouders Afghanistan verlieten ondermaats is en dat zijn verklaringen over zijn leven als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan niet aannemelijk zijn.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat zijn kennis en verklaringen dienen te worden beoordeeld aan de hand van de vaststelling dat verzoeker cognitieve moeilijkheden heeft, nu uit de door hem neergelegde attesten van het "Centre PMS de Namur" van 5 juli 2018 en 21 juni 2018 blijkt dat verzoeker over een intelligentiequotiënt van 60 beschikt en de wereld begrijpt zoals een kind van tien jaar, alsook dat hij moeite heeft om tijd en ruimte te registreren. De Raad is echter van oordeel dat louter deze vaststellingen niet volstaan ter verschoning van zijn ondermaatse kennis en ondoorleefde verklaringen met betrekking tot Afghanistan en zijn leven als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan.

Gelet op verzoeker lage intelligentieniveau, kan worden aanvaard dat verzoeker niet in staat zou kunnen zijn om te antwoorden op abstracte en louter theoretische kennisvragen - zoals zijn kennis over de 'mujahideen', de president van Afghanistan en de taliban -, zodat deze vragen uit de debatten dienen te worden geweerd. Uit de door verzoeker neergelegde rapporten kan echter niet blijken dat verzoeker omwille van zijn beperkte intelligentieniveau niet in staat zou zijn om persoonlijke ervaringen of zijn eigen leefomgeving te omschrijven of te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leefwereld. Dergelijke vaststelling kan evenmin blijken uit het verloop van de persoonlijke onderhouds. Uit het administratief dossier blijkt dat immers dat tijdens de persoonlijke onderhouds afdoende rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid en ongeschooldheid. De persoonlijke onderhouds werden immers afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar die de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoeker op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Er werden aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, vragen werden herhaald of heromschreven en er werden, indien nodig, pauzes ingelast. De Raad is van oordeel dat uit verzoekers antwoorden tijdens de persoonlijke onderhouds niet bleek dat hij de gestelde vragen of de verwachtingen van de *protection officer* niet zou begrijpen.

Verzoeker werd bovendien ondervraagd met vragen die aansluiten bij zijn eigen leefwereld, profiel en identiteit, zodat zelfs van iemand met een beperkt intelligentieniveau kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen hierover. Het vastgestelde gebrek aan kennis heeft immers betrekking op elementen uit verzoekers persoonlijke leefwereld of betreft kennis die in zijn dagelijkse leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift bovendien zelf aan dat hij wel gedetailleerd kon vertellen over zijn werk en vrijetijdsbesteding, zodat redelijkerwijze ook van verzoeker kan worden verwacht dat hij in staat is om ook over andere aspecten van zijn identiteit en leefomgeving doorleefde, gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen. De door verzoeker neergelegde attesten doen hieraan geen afbreuk.

Van verzoeker, die verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben doch zijn hele leven als illegale Afghaanse vluchteling in Peshawar in Pakistan te hebben verbleven, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij kennis heeft van en doorleefde ervaringen kan geven over (i) de redenen waarom zijn ouders Afghanistan verlieten, (ii) etnische groepen in Afghanistan, (iii) zijn eigen etnische groep, (iv) het dorp Gandumak waar hij verklaarde één maand te hebben verbleven, (v) sociale contacten van zijn familie in Pakistan, (vi) de pogingen van zijn familie om aan verblijfsdocumenten te komen in Afghanistan, (vii) de problemen die zijn familie kreeg met de politie na hun terugkomst uit Afghanistan in

2013, (vii) plaatsen in Peshawar waar veel Afghanen komen, (viii) scholingsmogelijkheden voor Afghanen in Pakistan, (ix) toegang tot gezondheidszorg voor Afghanen in Pakistan en (x) de naam van zijn huiseigenaar in Pakistan. Deze elementen zijn dermate significant dat verzoekers jonge leeftijd, gebrek aan scholing of zijn verstandelijke profiel geen afdoende verschuiving vormen voor de vastgestelde lacunes in zijn kennis hierover.

Verzoekers verweer omtrent de motieven van de bestreden beslissing over zijn kennis is niet van die aard om deze motieven in een ander daglicht te stellen. Gelet op de motivering in de bestreden beslissing, kan verzoeker niet gevolgd worden dat hij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn problemen met de Pakistaanse politie en specifieke markten voor Afghanen. Het loutere feit dat uit de door hem neergelegde rapporten blijkt dat verzoeker in België weinig sociaal contact heeft, doet bovendien geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen dat zijn familie, buiten met de broers van zijn vader, geen enkel sociaal contact had in Pakistan niet aannemelijk zijn. Verzoeker voert verder aan dat hij, gezien zijn cognitieve tekortkomingen, niet in staat is om de verschillen tussen het dorp Gandumak en Peshawar te beschrijven, doch de Raad herhaalt andermaal dat uit de door verzoeker neergelegde rapporten niet kan blijken dat verzoeker niet in staat is om doorleefde ervaringen te geven en zijn eigen leefwereld te omschrijven. Uit de algemene vaststelling in de rapporten dat verzoeker moeite heeft om tijd en ruimte te situeren kan bovendien niet worden afgeleid dat verzoeker niet zou kunnen beschrijven waar en wanneer zijn familie trachtte documenten te bekomen in Pakistan. Verzoekers verweer kan dan ook niet dienstig worden aanvaard.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat een “*bepaald gewicht*” dient te worden toegekend aan de door hem neergelegde documenten. In de bestreden beslissing werd immers omstandig gemotiveerd waarom aan de door verzoeker neergelegde documenten iedere bewijswaarde dient te worden ontzegd. Verzoekers minderjarigheid en zijn cognitieve beperkingen kunnen hieraan geen afbreuk doen. De Raad merkt bijkomend op dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover verder ondergraaft.

Gelet op voorgaande vaststellingen is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers Afghaanse nationaliteit of zijn verblijf in Afghanistan.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt overgenomen door de Raad, uitgezonderd de motivering in de bestreden beslissing die betrekking heeft op louter theoretische kennis over Afghanistan:

“U verklaart dat u de Afghaanse nationaliteit bezit en uw hele leven illegaal in Taj Abad in de stad Peshawar in Pakistan gewoond heeft. In casu werd vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over uw nationaliteit en uw verblijfssituatie voor uw komst naar België niet overtuigen.

Vooreerst moet vermeld worden dat u in uw eerste persoonlijk onderhoud volledig andere verklaringen heeft afgelegd over uw woonplaatsen voor uw komst naar België. U verklaarde toen dat u geboren bent in het dorp Gandumak in Afghanistan, en u nooit elders gewoond heeft voor uw komst naar België (CGVS dd. 08/11/2017 p. 4-5). Pas nadat duidelijk werd dat uw kennis over het dorp Gandumak en de omliggende regio zeer gebrekkig was, geeft u toe dat u voor een bepaalde periode elders gewoond heeft (CGVS dd. 08/11/2017 p. 14). U geeft aan dat u ongeveer een jaar in Pakistan verbleven heeft (CGVS dd. 08/11/2017 p. 14). Er wordt u vervolgens nogmaals duidelijk gewezen op het belang van de waarheid en een eerlijke weergave van uw verblijfplaatsen en uw verblijfssituatie voor uw komst naar België. Ook wordt erop gewezen dat wanneer u uw land van herkomst reeds langer verlaten heeft, dit niet betekent dat u geen nood heeft aan bescherming (CGVS dd. 08/11/2017 p. 14). Gezien uw verklaringen over uw verblijf in Afghanistan geenszins overtuigen, wordt u gevraagd of u werkelijk slechts één jaar in Pakistan gewoond heeft, waarop u blijft volhouden van wel (CGVS dd. 08/11/2017 p. 15). Pas op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u langer in Pakistan verbleven heeft. U schat dat u vier jaar in Pakistan gewoond heeft voor uw komst naar België (CGVS dd. 08/11/2017 p. 19).

Ook de verklaringen die u in uw eerste persoonlijk onderhoud aflegde over uw familie blijken foutief. Zo gaf u aan dat u één broer heeft die zeven jaar oud is en E. heet (CGVS dd. 08/11/2017 p. 6). Ook dit past u aan in uw tweede persoonlijk onderhoud. U verklaart dan dat u één broer heeft, dat die 25 jaar oud is en Z. heet (CGVS dd. 09/05/2018 p. 5).

Gevraagd waarom u foutieve verklaringen heeft afgelegd over uw broer, geeft u aan dat mensen u vertelden dat u niet over uw broer mocht spreken omdat u dan een negatief antwoord zou krijgen op uw asielaanvraag. U kan niet verklaren waarom dit het geval zou zijn (CGVS dd. 09/05/2018 p. 14).

Deze zaken daargelaten, overtuigen uw verklaringen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud omtrent uw nationaliteit, verblijfplaatsen en verblijfssituatie voor uw komst naar België niet. Tijdens uw tweede onderhoud geeft u aan dat u uw hele leven illegaal in Pakistan woonde en slechts eenmaal voor één maand terugkeerde naar het dorp Gandumak in Afghanistan toen u 13 jaar oud was.

Uw verklaringen over uw illegale verblijf in Pakistan, alsook uw verklaringen over uw vaderland Afghanistan, doen echter sterke twijfels rijzen over uw werkelijke nationaliteit.

Zo is het opmerkelijk dat u niet kan vertellen over de redenen waarom uw ouders Afghanistan verlieten en zich in Pakistan vestigden. Gevraagd naar de redenen waarom uw ouders Afghanistan verlaten hebben, kan u slechts aangeven dat de situatie in Afghanistan heel slecht was (CGVS 2, p. 6). Aangespoord om te vertellen over de slechte situatie in Afghanistan op dat moment, herhaalt u dat de situatie slecht was. U voegt toe dat uw broer in die periode geboren werd en dat er bommen ontploften in de regio (CGVS 2, p. 6). Nogmaals gevraagd wat u weet over de situatie op het moment dat uw ouders Afghanistan verlieten, herhaalt u vaagweg dat de situatie heel slecht was (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of uw ouders dan persoonlijke problemen hadden, zegt u van niet en herhaalt u slechts dat de situatie slecht was. U weet aan te geven dat er een conflict gaande was in de periode van het vertrek van uw ouders. Over het conflict zelf kan u echter niets kwijt (CGVS 2, p. 6). Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat het vertrek van uw ouders uit Afghanistan zich situeert voor uw geboorte, mag toch nog steeds van u verwacht worden dat u een zekere notie heeft van de redenen waarom uw ouders Afghanistan verlieten. In het bijzonder omdat uw moeder nog steeds in leven is, en u uw jeugd doorbracht in het bijzijn van uw moeder en vader in Pakistan. Tevens verklaart u dat het leven voor u en uw familie in Pakistan niet eenvoudig was. Het is dan ook niet vergezocht van u te verwachten dat u enige notie zou hebben van waarom uw ouders zich in Pakistan vestigden. In het bijzonder omdat u ook nog steeds familie heeft die in Afghanistan woont. Dat u slechts verwijst naar een slechte situatie in Afghanistan zonder meer, kan dan ook niet overtuigen.

Verder is de kennis over uw vaderland Afghanistan bijzonder summier en gebrekkig. Ook dit valt moeilijk te rijmen met uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Zo is het opmerkelijk dat u geen kennis heeft van de verschillende etnische groepen die in Afghanistan wonen. Gevraagd tot welke etnische groep u behoort, geeft u aan de vraag niet te begrijpen. Vervolgens wordt u gevraagd of u Pasjtoen bent, waarop u aangeeft van wel. Gevraagd of u andere etnische groepen kent in Afghanistan, weet u slechts te vertellen dat er mensen zijn die Dari spreken en mensen die Pasjtoue spreken. Gevraagd wie de mensen zijn die Dari spreken, kan u enkel aangeven dat het Afghanen zijn. U heeft nog niet gehoord van mensen die Pashayee genoemd worden, noch van Tadzjiekken (CGVS dd. 08/11/2017 p. 4). De Pashyee zijn een bevolkingsgroep die woonachtig zijn in het oosten van Afghanistan, waar zich ook uw voorgehouden provincie van herkomst (Nangarhar) bevindt, en een eigen taal, het Pashayee, spreken. Tadzjiekken zijn de tweede grootste etnische groep in Afghanistan na de Pasjtoenen, en vormen 30% van de Afghaanse bevolking. Dat u geen van deze twee groepen blijkt te kennen, plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden nationaliteit op de helling.

Naast het feit dat uw kennis over de etnische groepen in Afghanistan ondermaats is, kan ook uw kennis over uw eigen etnische groep – de Pasjtoenen – geenszins overtuigen. Zo kan u geen namen noemen van de grote Pasjtoenfamilies. U geeft aan zelf tot de stam Sherzad te behoren, maar slaagt er dan weer niet in aan te geven tot welke Pasjtoenfamilie de stam Sherzad behoort (CGVS 09/05/2018 p. 16). U slaagt er voorts niet in bekende of vooraanstaande Pasjtoenen te noemen (CGVS 09/05/2018 p. 16). Tenslotte is de term Pasjtoenwali u onbekend (CGVS 09/05/2018 p. 16). Pasjtoenwali verwijst naar de erecode van de Pasjtoenen die gericht is op de bescherming van de familie, de stam, de natie en de eer. Dat u klaarblijkelijk nog nooit gehoord heeft van Pasjtoenwali en zelfs vraagt wat het is, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel.

(...)

Uw verklaringen over de maand waarin u in Gandumak verbleef blijven ondanks de vele vragen die hierover gesteld werden, vaag en oppervlakkig. Gevraagd naar verschillen tussen Gandumak en waar u woonde in Taj Abad, geeft u vaagweg aan dat er een beetje verschil was. U verklaart dat Afghanistan een risicovolle plaats is (CGVS 09/05/2018 p. 8). Verdere verschillen noemt u niet.

Omdat u er niet in slaagt spontaan de verschillen tussen deze twee plaatsen te benoemen, wordt u gevraagd om het dorp Gandumak te beschrijven.

U vertelt over kleine huisjes op de oever van een kanaal (CGVS 09/05/2018 p. 8). Gevraagd naar uw activiteiten gedurende die maand in Gandumak, stelt u dat u enkel binnen bleef. Wanneer verder doorgevraagd wordt, voegt u nog toe dat u ook knikkerde, vliegerde en cricket speelde (CGVS 09/05/2018 p. 8). Het mag verbazen dat u niet in staat bent om doorleefder en met meer details te vertellen over uw eerste bezoek aan uw vaderland waar u familie ging bezoeken die u nooit voorheen gezien had. Uw beperkte verklaringen doen sterke twijfels reizen over of u deze plaats werkelijk ooit bezocht heeft en of u werkelijk een link heeft met dit dorp.

Daarnaast overtuigen uw verklaringen over het dagelijkse leven van u en uw familie in Pakistan evenmin.

Zo zijn uw verklaringen over de sociale contacten van uw familie in Pakistan opvallend. U beweert dat uw ouders enkel contact hadden met de broers van uw vader en hun echtgenotes (CGVS dd. 09/05/2018 p. 12). Dat uw ouders in al die jaren dat ze in Pakistan woonden slechts contact zouden hebben met hun eigen dichte familie, mag verbazen. Dat u later nog toevoegt dat u eens naar Kochana Kalay gegaan bent met uw vader om er een vriend van uw vader te bezoeken, waar u verder helemaal niets over kwijt kan naast de opmerking dat hij een Kuchi is, overtuigt evenmin (CGVS 09/05/2018 p. 11).

Uw verklaringen over de verblijfsdocumenten voor Afghanen in Pakistan voeden de bestaande twijfels. Vooreerst weet u niet of uw ouders ooit over verblijfsdocumenten beschikt hebben in Pakistan (CGVS dd. 09/05/2018 p. 17). Nochtans zouden ze daar wel de mogelijkheid toe gehad hebben als ze zich in de periode 2005-2007 in Pakistan bevonden (zie informatie toegevoegd in het administratieve dossier).

U geeft wel aan dat uw familie geprobeerd heeft om documenten te bekomen. Zo stelt u dat u en uw ouders documenten wilden halen maar dat het nooit jullie beurt was. Over deze pogingen tot het bekomen van verblijfsdocumenten blijft u evenwel aan de oppervlakte. Zo weet u niet naar welke plaats u en uw ouders gingen om deze kaarten te bekomen. U zegt dat u tot vijf keer naar een plaats ging om kaarten te bekomen en dat u toen ongeveer 10 jaar oud was (CGVS dd. 09/05/2018 p. 12). U was tien jaar oud in 2010. Op dat moment bleek er volgens de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt echter geen mogelijkheid meer te bestaan voor niet-geregistreerde Afghanen om zich te laten registreren in Pakistan en kans te maken op een Proof of Registration card of PoR-kaart. Deze kaarten werden in de periode 2006 tot 2007 verstrekt aan Afghanen die hadden deelgenomen aan de telling van 2005. Initieel waren de PoR-kaarten geldig tot december 2009. Later werden ze nog verlengd tot december 2012, december 2015, december 2016 en tenslotte tot maart 2017. Wie de initiële PoR-kaarten niet gekregen had, maakte evenwel geen kans meer om een kaart te bekomen. Vanaf 2010 werden enkel nog kinderen van PoR-kaarthouders toegevoegd aan de database. Uw verklaringen over de pogingen van uw familie om verblijfskaarten te bekomen, overtuigen aldus niet.

Ook uw verklaringen over de problemen die uw familie kreeg met de politie na jullie terugkomst uit Afghanistan in 2013 vallen moeilijk te rijmen met deze informatie. U geeft aan dat de politie naar jullie huis kwam en naar jullie kaarten vroeg. Toen jullie zeiden dat jullie geen verblijfsdocumenten hadden, bevelen de politieagenten jullie documenten te bekomen. Ze kwamen de volgende dag terug, maar jullie hadden nog steeds geen documenten. Daarop zeiden de politieagenten dat ze over enkele dagen zouden terugkomen om jullie documenten na te kijken (CGVS dd. 09/05/2018 p. 19). Gevraagd waarom jullie het land niet werden uitgezet als jullie niet over geldige documenten beschikten, antwoordt u dat uw familie de politie beloofde om kaarten te laten maken. Gevraagd of het mogelijk was voor Afghanen om documenten te bekomen op dat moment, stelt u van wel. U verklaart dat Afghanen geld moesten betalen en er dan een shanakthi kaart kon gemaakt worden. Gevraagd of het dan over echte of valse documenten gaat, stelt u dat het gaat om valse documenten. Expliciet gevraagd of jullie echte verblijfsdocumenten konden bekomen op dat moment, stelt u tevens van wel (CGVS dd. 09/05/2018 p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die hierboven reeds werd aangehaald, was het echter niet mogelijk om in 2013 en 2014 nog verblijfsdocumenten te bekomen als illegale Afghaan in Pakistan. Dat de politie op jullie deur zou kloppen en jullie vervolgens tot tweemaal toe de kans zou geven om verblijfsdocumenten te gaan aanvragen, is bijgevolg zeer onwaarschijnlijk. Uw verklaringen hieromtrent ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van uw illegale verblijf in Pakistan voor uw komst naar België.

Verder is uw kennis over de plaatsen waar Afghanen wonen, handelen en samenkomen in de stad Peshawar gebrekkig.

Gevraagd naar zo'n plaatsen, antwoordt u dat u het niet weet omdat u niet naar veel plaatsen ging. Vervolgens wordt u gevraagd naar Hayatabad.

U moet echter aangeven nog nooit van Hayatabad gehoord te hebben. Ook Kohat Road en Charsadda Road zijn u onbekend (CGVS dd. 09/05/2018 p. 11). Hayatabad is een regio die bewoond is door welgestelde Afghanen en Pakistanen, op ongeveer 5 kilometer van Taj Abad maar nog steeds binnen dezelfde sector van de stad, namelijk D2. Kohat Road ligt in de buitenwijken van Peshawar. Het is een regio waar naast IDPs ook heel wat Afghanen wonen. Charsadda Road ligt op de andere zijde van de stad. Ook daar wonen clusters van Afghaanse mensen bijeen. Dat u deze namen zelfs niet kunt situeren is opmerkelijk. Ook over Karkhano en Namak Mandi kan u aanvankelijk niets kwijt (CGVS dd. 09/05/2018 p. 11).

U geeft aan dat u over Karkhano hoorde maar dat u er niet geweest bent. Gevraagd wat u over deze plaats gehoord heeft, stelt u dat de mensen vertelden dat men er geiten kon kopen in de eid. Gevraagd wat er te koop was buiten de eid, stelt u dat u denkt dat men er groene thee kan kopen. Gevraagd waarom u dat denkt, stelt u dat de mensen over die dingen spraken (CGVS dd. 09/05/2018 p. 11). In werkelijkheid is Karkhano een cluster van winkelmakten die gerund worden door Afghanen in Peshawar. Dat u deze naam niet kan thuisbrengen, roept dan ook vragen op. Namak Mandi is dan weer de benaming van de markt waar veel Afghaanse handelaars hun winkels openden nadat ze op de vlucht waren geslagen voor de invasie van de Sovjet Unie in Afghanistan. Uw beperkte kennis van deze plaatsen valt moeilijk te rijmen met uw bewering dat u uw hele leven als Afghaan in de stad Peshawar gewoond heeft.

Ook heeft u geen kennis over de scholingsmogelijkheden van Afghanen in Pakistan. U verklaart dat u zelf niet naar school gegaan bent in Pakistan. Gevraagd of die mogelijkheid er was voor Afghanen in Pakistan, antwoordt u ontwijkend dat u niet naar de scholen ging om te kijken of er Afghanen waren (CGVS 2, p. 9). Nogmaals gevraagd of u weet of de mogelijkheid bestaat voor Afghanen om in Pakistan school te lopen, moet u toegeven het niet te weten (CGVS 2, p. 9). Het is opmerkelijk dat u hier niet van op de hoogte bent gezien uw schoolgaande leeftijd en uw bewering dat u uw hele leven als Afghaan in Pakistan gewoond heeft.

Voorts geeft u ook geen blijk van kennis over de toegang tot gezondheidszorg voor Afghanen in Pakistan. Zo vermeldt u dat de financiële situatie van uw familie niet goed was. U geeft aan dat er huishuur en elektriciteit betaald moest worden en als iemand ziek werd, kwamen daar nog dokterskosten bij (CGVS 2, p. 10). Gevraagd naar de toegang van Afghanen tot medische zorgen in Pakistan, stelt u het niet te weten. Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, geeft u aan dat u zelf nooit naar de dokter ging en het dus niet weet. Erop gewezen dat u eerder in het onderhoud zelf nog dokterskosten aanhaalde toen u het over de financiële situatie van uw familie had, stelt u dat u zelf nooit ziek werd maar dat er dichtbij een dokter was die soms siroop en pilletjes voorschreef (CGVS 2, p. 10). Deze ontwijkende antwoorden sterken het vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw verblijfssituatie in Pakistan.

Tenslotte mag het ook verbazen dat u niet weet wie de huiseigenaar was van het huis dat uw familie huurde in Taj Abad in Peshawar. In het bijzonder omdat u beweert dat u uw hele leven op hetzelfde adres woonde in Taj Abad (CGVS 2, p. 9). Hierop gewezen, geeft u aan dat u de eigenaar wel eens zag maar zijn naam nooit gevraagd heeft (CGVS 2, p. 9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sherzad gelegen in de provincie Nangarhar en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 08/11/2017 en dd. 09/05/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere

asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en/of op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Zo werd u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verschillende malen geconfronteerd met uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen (CGVS dd. 08/11/2017 p. 10, p. 13 en p. 15) en uw nationaliteit (CGVS dd. 08/11/2017 p. 18-19). Er werd vervolgens een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd om u een tweede maal de kans te geven eerlijke verklaringen af te leggen over uw verblijfplaatsen en uw nationaliteit. Net zoals bij het eerste persoonlijk onderhoud, werd tijdens de inleiding van het tweede onderhoud duidelijk gewezen op het belang van de waarheid en een eerlijke weergave van uw profiel en uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS dd. 08/11/2017 p. 2-3 en CGVS dd. 09/05/2018 p. 3-4). Vervolgens werd u op het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud gewezen op de sterke twijfels die bestaan omtrent uw verblijfplaatsen, uw verblijfssituatie en uw nationaliteit (CGVS dd. 09/05/2018 p. 20). Toen u werd meegedeeld dat er door uw vage en gebrekkige antwoorden sterke twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijf als illegale Afghaan in Pakistan, stelt u dat u de waarheid verteld heeft. U verwijst naar uw taskara als bewijsstuk voor uw Afghaanse identiteit en werpt op dat u slechts één maand in Afghanistan gewoond heeft als verklaring voor uw gebrekkige kennis over het land (CGVS dd. 09/05/2018 p. 20). Gewezen op de verschillende opmerkelijke hiaten in uw kennis over uw vaderland, uw etnische identiteit en het leven van uw ouders, herhaalt u slechts dat u Afghaan bent (CGVS dd. 09/05/2018 p. 20). U blijft volhouden dat u de waarheid gesproken heeft.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Gezien de taskara van uw vader een kopie betreft, kan hiervan onmogelijk de authenticiteit worden nagegaan. Wat betreft uw taskara dient bovendien ook opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

Verzoekers uiteenzetting in het verzoekschrift over zijn vrees voor vervolging in Pakistan en in het geval van een terugkeer naar Afghanistan kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist. De Raad wijst erop dat de instanties belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in de eerste plaats dienen na te gaan of de verzoeker werkelijk over de voorgehouden nationaliteit beschikt. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust, niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en). Verzoeker draagt dan ook zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van de valse verklaringen. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen, maakt verzoeker bijgevolg een eventuele geïntegreerde vrees voor vervolging niet aannemelijk.

In zoverre verzoeker meent dat, gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van "het voordeel van de twijfel" op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust.

De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat de onzekerheid waarin een jonge verzoeker zich bevindt, verstoken van enig contact met zijn familie in het land van herkomst, leidt tot problematisch gedrag. Verzoeker heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met de procedure tot het bekomen van internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende zijn nationaliteit en profiel alsook de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten, en de plaatsen en landen van verblijf, en niet halsstarrig vast te houden aan het verhaal dat hem door anderen werd opgedragen te vertellen. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid en zijn intellectuele capaciteiten.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker zijn aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist, maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP